

چه وسعتی است آنوقت که انسان از محدودهی تنگ خود در آید

شماره پرسش: ۱۵۰۰۳

تاریخ ارسال پرسش: ۲۲:۴۳:۳۴ ۱۳۹۴/۱۱/۳۰

متن پرسش

با عرض سلام: اینکه در حدیث قدسی آمده که ای انسان من همه چیز را برای تو خلق کردم و تو را برای خودم یعنی اینکه ما را خداوند نماینده خود در عالم وجود قرار داده و ما وسعتش را داریم که منعکس کننده صفات خداوند باشیم تا به کمال خود دست یابیم. آیا این درست است و هدف ما از خلقت همین است و اینکه آیا ما می توانیم تمام صفات خداوند را به منصفه ظهور برسانیم صفاتی مانند: حی- لاتخذه سنه ولا نوم - رحمن و رحیم و... یا فقط یک سری صفات را می توانیم در خود رشد دهیم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور همین طور همین طور است. چه وسعتی است آنوقت که انسان از محدودهی تنگ خود در آید و نور خود را ذیل نور خدا در عالم هستی چه در دنیا و چه در قیامت، احساس کند، آن هم با وسعتی همه جانبه که گفتنی نیست. خوشا به حال آنان که چشیدند!! به قول حافظ: «رونق عهد شباب است دگر بستان را / می رسد مژدهی گل، بلبلی خوش الحان را» یعنی؛ حال که با رفع حجاب های خودبینی و خودخواهی رونق عهد شباب برای سالک در گلستان عالم وجود ظهور کرده؛ مژدهی گل برای بلبلی خوش الحان در حال رسیدن است تا ترانه های مناجات اُنس با محبوب را آغاز کند که فرصت وصال سر رسیده. موفق باشید